

Τῶν Ρωμαίων διαδιόντων μὲ τῆς Πύλης τὸ Ντιβάνι
ἐν ἀγάπῃ καὶ συμποίῳ
κι' ὕπνῳ πρὶν ἐν ὁμοίῳ,
καὶ πρὸ τοῦ Ντουρὰ καινῶν προσκυνημάτων λιβάνι,
ὅπου σφραγεται ν' ἀφῆρης τῆν' Ἀνθρῶσι ὅσῃ μέση
καὶ Νεότουρκος νὰ γίνῃς κι' αὐθωρεὶ νὰ βάλῃς φρέσι.

Μέσα σὲ κλέη τῆς Τουρκίας ἐκλογικῶς ὠμαμάσια
δοθείσης κι' ἐξήγησῶς
ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως
πῶς θὰ γενοῦν εἰρηνικὰ τὰ μέλλοντα γυμνάσια.

*Εφορησάντων καὶ ληστῶν μὲ βρυχηθμούς θηρίου
στάς φυλακὰς τοῦ Ρίου,
γὰ νὰ γλυτώσων ἀπ' αὐταῖς τὸν κύριον Σκαρτσῶρα,
κι' ὄλων ἰδόντων ἐν χαρᾷ
μέσα ὅσῃς μᾶχῃς τὰ πυρὰ
τοῦς χρόνους τοῦς ἥρωϊκοῦς ἐπανεληθόντας τώρα.

Δοξασθείσης ἀνεπίστως καὶ τῆς νίκης Ρωμηροσύνης
μ' ἐστρατείας ληστρικής
καὶ μὲ μάχας φονικὰς
τῆς καθ' ἑλ' ἀληθινήν τῶν Τσολιάδων ἱπποσύνης.

Βαινόντων ὄλων κατ' εὐχὴν εἰς τὸ χαρτοβασιλεῖον,
κι' ὁ κύριος Προθυπουργὸς
δὲν στέκεται σιτηνὴν ἀργῆς,
μὰ πῆρε καὶ τὸν Μπάουσερ κι' ἐπάτηε πρὸς τὸ Πῆλιον
νὰ δῆ κι' ἀπὸ περιουσίας ἐκλείποντα τὸν ἦλιον.

Καὶ ρεμβάζων ἐκεῖ πάνω μόνος καὶ μετὰ τῶν φίλων
ἐνθουσιῶν τὸν Πηλέα καὶ τῆς Ἐριδος τὸ μῆλον,
ποῦ τὸ ρίχνει κι' ὁ Δευτέρης κατ' αὐτὰς, βρὲ Περικλέτο,
σὲ πολλοὺς Ὑπουργησίμους λέγωνιὸ καλὸς λαβέτω.

*Ὅλα πάνε μὰ χαρὰ
καὶ πολλῶν ἀργαίαις χεῖρες
ἀτενίζουν τὸ Ντουβλέτι.

'Πῆγε καὶ στὴν Ζαγορά,
καὶ θαρρῶ πῶς τρεῖς ἡμέραις
ἔμεινε σ' τοῦ Κασαζέτη.

Φρούλοι καὶ συζητήσεις περὶ τῆς Πριγκηπίσεως.

Π.—Ὅμως γὰρ τὴν Πριγκηπίσα τι ζέρετε, Φασουλῆ;
Φ.—Γι' αὐτὸ τὸ κᾶθ' ὄψερα λένε πολλοὶ.
Ἄλλοι γὰρ τὴν Πριγκηπίσα μὰς λένε, κοκκαλιάρη,
πῶς τάχα τὴν Ἀνθρῶσι πρὸς τὴν πολυουστάρει,
γὰρ τοῦτο φέρεται ψυχρὰ δὲν τοῦ Ἀνορθωτὰς
σὲ δεξιῶσις Παλατιῶν κι' σ' ἄλλας τελετάς.

*Ἄλλοι μὰς λέν πῶς σὰν κυρὰ σ' τὸ σπῆτι τῆς δὲν δέχεται
δουεὺ δὲν τοὺς ἀνεχεται.

Τῶν Χοεντζῶλλερν γέννημα, τῶν Χοεντζῶλλερν θρέμμα,
ποῦ Βασιλείσεως μὰ φορὰ θὰ τὴν στολίση Στέμμα,
δὲν θέλει κἀτι φερτοῦ, ποῦ βλέπων τὰ Πικιάτκα

μὲ λιγωμένα μάτκα,
κι' ἂν κἀποτε σ' αὐτοὺς φανῆς
πῶς εἶσαι κἀποὺς ἀσθενῆς,
βγαίνων σὰν γυμνοτάλαγκοι μὲς ἀπὸ τὸ καυκί των
καὶ κάθουν τὴν κακὴ των.

*Ἄλλ' ὅταν πάλιν δυνατὸς σὰν κι' ἄλλοτε φανῆς
σ' αὐτοὺς τοὺς εὐγενεῖς,
σπρώγων' ἐμπρὸς στὴν πόρτα σου κι' ἀρχίζουε κουνήματα,
τομπίαις, κοφομοσιᾶσματα, μετάνοιαις, προσκυνημάτα.

Τῶν Χοεντζῶλλερν γέννημα, τῶν Χοεντζῶλλερν θρέμμα,
δὲν ὑποφέρει ψέμμα,
δὲν ὑποφέρει μερικὸν εὐκαίπτων εὐκαμψίας
καὶ μῆτε μ' ὄλους εἰμπερὶ νὰ κἀν χειροφάσιαι.

Καὶ μὰς δεσποίνης σὰν κι' αὐτῆς δὲν συμφωνοῦν τὰ χνώτα
μὲ κάθε μπακαλόγατο, μὲ τούτους ἢ μ' ἐκείνους,
καὶ καθεμὰ ὅσῃ θέσι τῆς θὰ γύριε τὰ νῶτα
σὲ παρακαλῆς διζουγῆς καὶ σκούφας Ἀρκελίου.

Π.—Μὰ τ' εἶναι τοῦτα ποῦ μοῦ λέε, μωρὲ χαγκακωμένε;
Φ.—'Εγὼ, βρὲ Περικλέτο μου, σοῦ λέω τὸ τί λένε,
κι' ἐκ τούτων σὺ σὰν φρόνιμος σχηματίζ' ἐντυπώσεις
καὶ πέρνε σημειώσεις.

Π.— Σὺ τί λέε εἰς δὲ αὐτά;
Φ.— Τίποτα, βρὲ φαριᾶτ.
Βλέπω μοναχὰ φαγάδες,
Μπερτοδούλους μακαρίου,
κι' ἀναμῆς μὲ Ραμπαγάδες
βλέπω Σρουγκοκαλιούς.

Βλέπω τούτους μὲ λιθρέα,
βλέπω, Περικλῆ, κι' ἐκείνους
σκούφους νὰ φοροῦν κοκκίνους,
κι' ἔτσι νὰ περνοῦν ὥρατα.

Βλέπω καὶ τοὺς μὲν καὶ δέ,
τῆς Ἀθήνας αὐτιδὲ,
κι' ὄλο λόγια κῶδο ράβω,
κι' ὄλους σκοκῶι, μπράβω.

Βλέπω μερικὸν ποῦ λέε
νὰ τρωπῶνουν στῆς Ἀδύταις,
καὶ γελῶντας τοὺς ἀκούω νὰ γαυγίζου σὰν σκυλάκια
γὰ νὰ γλιψῶνουν κοκκαλιάρκα.

Π.— Παιρὰ αὐταῖς τῆς ἀνοστιαῖς, αὐταῖς τῆς παρακλίπαις...
χίλιαις φοραῖς, βρὲ Φασουλῆ, θαρρῶ πῶς μοῦ τῆς εἶπες,
καί πῶς μου περὶ τοῦ Κρητὸς τί λέν τοῦ παμνήνιτου...
Φ.— Λένε πῶς καὶ σ' Ἀνέκτορα προτείνει τὴν πυγμὴ του,
πῶς ἔτσι μὲ Βασιλείσεως ἐπιμένετο κι' ἐκείνους
ὁ μέγας Μαζάρνιος.

Πλὴν περὶ τούτου, Περικλῆ, λέν μερικοὶ πυγμαχοὶ
πῶς πρὸ πολλοῦ τὸν Κάζερ τὸν ἔχει σ' τὸ στομάχι,
γιατὶ κι' αὐτὸς δὲν εἰδεῖ ποτὲ τοῦ προθυμῆα
νὰ τὸν ἰδῆ στὴν Κέρκικρα νὰ κάνουν γνωριμῆα,
ἐνθὸν Κόντε τῆς Ἑλλάς, ὅπου δὲν εἶχε ρεῦμα,
τὸν κάλεσε σ' Ἀχιλλεῖα καὶ τοῦκανε καὶ γεμῆα,
κι' ἐκ τούτου καταφαίνεται πρὸς ἄλλους ἀρδιήλους
πῶς εἶναι μέγας ἐλλογῶν κι' ὁ Κάζερ ὁ φίλος.

Μὰ λένε κι' ἄλλοι τοιμπερὶ
περὶ τοῦ Κυβερνήτου
πῶς σὰν τὸν πιάση τὸ μπουρί
καὶ σ' Αὐτοκράτορα μπουρεῖ
νὰ δεῖξη τὴν πυγμὴ του.

Φαλλιδ' ἢ γλώσσα γίνεται τοῦ κάθε πατριώτου,
κι' αὐτὸς μὰς λέει τὸ μακρὸ, κι' ἐκείνους τὸ κοντὸ του.
Τώρα μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα κανεῖ δὲν ἡσυγάζει,
καὶ λένε λένε, Περικλῆ, κι' ἐγὼ τοὺς κάνω γὰζι.

Κι' ἐγὼ δὲν πᾶνω πόποτε τιμῶν καὶ μεγάλων
τὴν μέλλουσαν Βασιλείσαν τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων,
ποῦ λάμπει σὰν ἀτίμητος τὸ Στέμματος ἀδάμας,
καὶ μένει πάντα δόξα μας, τιμὴ μας, καὶ γυμὰ μας.